

[Finansministeren.]

i et sådant forhold har handlet letsindigt overfor statens interesser.

Til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen vil jeg iøvrigt gerne gøre en bemærkning i anledning af det ærede medlems udtalelse om, at venstre nærrede velvilje overfor den konservative tanke, men erkender, at her ligger et problem, og det er ikke berettiget og forsvarligt at udjævne forskellen i tjenestemandslønningerne mere og mere. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, hvorfor i alverden fulgte man så ikke det synspunkt, da venstre fremsatte sit seneste lønningslovsforslag? Har det ærede medlem hr. Thisted Knudsen glemte, at det var hans partifælle, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der som finansminister fremsatte den seneste lønningslov, hvori det princip, som det ærede medlem nu her erklærer sig uenig i, var nedlagt? Skal der ikke være en smule mening i tingene? Vil venstre nu 2 år efter erkende, at det princip, man selv som regering gik ind for, det er ikke forsvarligt? Der må dog være en lille smule mening i det, forekommer det mig.

Det ærede medlem siger, at når man ikke går med, så skyldes det de stedfundne forhandlinger, og det accepterer jeg, men for det andet, siger det ærede medlem, skyldes det, at det konservative ændringsforslag koster 15 mill. kr. mere. Har det ærede medlems parti den opfattelse, at udgifterne vil blive formindsket fremefter? Har det ærede medlem nogen forestilling om, at vi ikke vil komme til at stå overfor en ganske overordentlig stor udgiftsforøgelse, hvis det princip, som de konservative her har gjort sig til talsmænd for, skal føres igennem? Hvis der skal være konsekvens i tingene, måtte man jo føre det igennem til bunds, og det ville være en ganske overordentlig bekostelig historie for statens vedkommende. Det forekommer mig, at de ærede ordførere redeligt og loyalt skulle have sagt: det forslag, der er opnået enighed om her, ligger på et rimeligt niveau set fra statens side, og det giver udtryk for forståelse hos tjenestemændene af statens stilling, og derudfra skulle de ærede ordførere have behandlet forslaget. Det havde i allerhøjeste grad båret fremtidige forhandlinger med tjenestemændene.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger.

Lovforslaget bliver jo vedtaget, sådan som det er forelagt, såvidt jeg har forstået situationen.

Jeg vil dog gerne gøre een bemærkning yderligere, for en ordens skyld. Jeg opnåede forud for udbetalingen af tjenestemandslønningerne den 1. oktober en underhåndsforståelse med de 5 rigsdagspartier om, at den portion, der ellers skulle bortfalde i kraft af pristalsreguleringen pr. 1. oktober, alligevel kunne udbetales, idet man tog et forbehold med hensyn til, om rigsdagen senere ville godkende, at den fortsat blev udbetalt. Dette lovforslag kan ikke gennemføres i det høje landsting før på onsdag, d. v. s. den 2. november. Jeg tillader mig at gå ud fra — men jeg gør denne bemærkning for en ordens skyld —, at det høje ting her er enigt med mig i, at jeg også pr. 1. november kan lade denne portion udbetale, selvom den formelle endelige vedtagelse af lovforslaget ikke har fundet sted i det andet høje ting.

Første næstformand (Arnth Jensen): I anledning af en antydning i den højtærede ministers tale vil jeg gerne advare den højtærede minister mod i fremtiden at „tænke højt“ på tingets talerstol.

Ordføreren (Karl Olsen): Da forskellige ordførere her fra talerstolen har fortalt sig, vil jeg understrege, at det er 15 mill. kr., vort ændringsforslag vil koste, og ikke 1 500, som der har været sagt.

Jeg vil gerne, inden jeg går over til at svare de andre ordførere, gøre nogle bemærkninger til den højtærede minister. Den højtærede minister erklærede, at vort ændringsforslag er et brud med princippet i den gældende lønningslov. Men det er det, vi hele tiden har hævdet, at vi ikke er enige i princippet i lønningsloven. Det nivelleringsprincip, der er nedlagt i lønningsloven gennem den ringe spændvidde mellem portionerne af reguleringstillægget, er vi imod. Som jeg sagde i mit første indlæg, tiltrådte vi i sin tid 1946-loven ud fra den betragtning, at vi stod overfor et prisfald, men udviklingen har jo vist, at vi kom til at gå den stik modsatte vej, og det, der gør det hele så alvorligt for os nu, er, at vi har fået devalueringen og derfor må regne med en hel række reguleringsportioner yder-